

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
listopad 2019

Slovo na cestu

Lásku neuhasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví

Píše se rok 1997. Opavu smáčí déšť a rozvodněná řeka se vylévá ze břehů jako za dnů Noemových. Voda zaplavuje vše, co se jí dostane do cesty. Dostane se až k malému pětiletému chlapci, který vidí, jak se její vlny valí po jeho ulici, zaplavují jeho domov, jeho dosud krásný dětský svět i jeho samotného. Pro jeho oči a srdce, které se dosud jen smálo, je to však příliš veliké neštěstí, které nezvládne unést. A tak se z prožitého zážitku začíná zadrhávat a neumí mluvit tak plynule, jak by chtěl. Malý kluk se nedobrovolně vydává na cestu s tímto křížem, který mu začíná v následujících letech komplikovat život. Jeho tíhu pociťuje ihned. Ve škole, mezi kamarády, v obchodě i v kostele u oltáře, když má přečíst přímlyvy. Má dojem, že jeho silné bušení srdce ze strachu ze zadrhnutí musí slyšet snad i babička v poslední lavici.

Jeho bolesti nikdo nemůže porozumět, a tak se chlapec uzavírá od ostatních sám do sebe, do svého srdce. Tam potkává a poznává *Toho*, který sice tohle vše dopustil, ale který zároveň také nese Kříž, a dokonce mnohem těžší. Nese tíhu hříchů veškerého lidstva. Chlapec se ho stále ptá: „Proč já? Proč zrovna já?“ Ale *Pán* neodpovídá. Jen se na malého kluka soucitně svýma láskyplnýma očima podívá a ještě více stiskne svůj Kříž, který dokonce i políbí. A tak spolu kráčí po křížové cestě, na níž se setkali. A chlapec *Ho* pozoruje a učí se od *Něj*. Občas se mu zdá tíha břemene lehčí, někdy je však tak těžká, že pod jeho tíhou upadá a má pocit, že už nemůže vstát. Ale aniž by to tušil, skrze tuto bolest se v něm rodí láska k *Tomu*, který jde s ním a ukazuje mu, jak den co den brát na sebe kříž a dál pokračovat v cestě.

Jak jde čas, chlapec pomalu dospívá, když tu v srdci jakoby uslyší velmi zastřená slova: „*Následuj mě...*“ (Mk 10,21). On však svému Pánu v srdci odporuje slovy Mojžíše: „*Prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný, nebyl jsem dříve, nejsem ani nyní, když ke svému služebníku mluvíš. Mám neobratná ústa a neobratný jazyk.*“ (Ex 4,10).

A tak znovu zvedá na svá záda břemeno a vyráží. Snaží se dostudovat, přemýšlí, co bude v životě dělat, jakou práci vykonávat, jakou cestou se vydat. Také poznává krásu žen, uvažuje o manželství a tajně plánuje svatbu na zámku jako v pohádce, aby posléze zjistil, že své srdce ovinuté trním nemůže dát ženě. Že jeho nitro příliš přirostlo ke dřevu Kříže a že hoří láskou pro Toho, který mu od útlých let pomáhal mlčky nést toto břímě a pozvedal ho ze země.

Z hochy je nyní dospělý člověk. Před nějakým časem mu vstoupila do cesty metoda, která mu pomáhá mluvit bez větších problémů. V tu chvíli mu však vyvstane vzpomínka na rok 2011, kdy s kamarády jel na celosvětové setkání mládeže s papežem do Madridu. Po cestě se zastavili v Lurdech, kde poklekl před sochou Panny Marie a v slzách *Ji* prosil: „*Když mě vyléčíš, klidně se stanu knězem.*“ Proč něco takového řekl? Neví dodnes. Ale nyní, kdy už se mu mluví lépe, dokáže se opět usmívat a smát, mu tato vzpomínka nedávala spát a jeho srdce vzplálo láskou ještě víc.

A tak jednoho deštivého dne mu v srdci zní Píseň písní: „*Lásku neuhasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví...*“ (Ps 8,7), otevírá brány Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci a přes všechny pochybnosti a nejistoty se vydává na další cestu se slovy: „*Buď vůle Tvá.*“

Vojtěch Machovský

Poznámka o. Jana Czudka: *Vojtěch Machovský zahájil v září t. r. přípravu na kněžství v Teologickém konviktu v Olomouci. Jako našeho farníka jej chceme doprovázet na jeho životní cestě naší modlitbou.*

Změny v ustanovení

Od října t. r. dochází ke změnám v ustanovení kněží v Opavě. **Otec děkan Jan Czudek** je od 1. října ustanoven navíc farářem v *Opavě-Kateřinkách*. Tamější fara nebude obsazena knězem, takže všechny záležitosti týkající se kanceláře, matrik a svátostí v Opavě-Kateřinkách budou vyřizovány na faře u konkatedrály (Almužnická 2, Opava).

Od 1. listopadu by měl do farnosti nastoupit ještě jeden kněz – **otec Marek Večerek**, který kromě výpomoci ve farnosti bude mít na starosti také duchovní službu v opavské nemocnici.

Zajímá nás...

Kdo uděluje biřmování?

Ve Skutcích apoštolů čteme: „Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého. Do té doby totiž na nikoho z nich nesestoupil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce, a oni přijali Ducha Svatého.“ (Sk 8,14–17)

Z textu vyplývá, že udělování této svátosti bylo vyhrazeno **apoštolům**. V prvních staletích církve se biřmování obvykle slavilo společně se křtem a obě tyto svátosti uděloval otec místní církevní obce – **biskup**. Jak ale přibývalo farností, nemohl se už biskup účastnit všech křtů. Proto došlo k následujícímu vývoji: Na Východě zůstaly obě svátosti (ještě i s přijetím třetí svátosti – eucharistie) pohromadě a může je udělit i kněz. Používá ovšem křížmo, které posvětil biskup. Tento postup se u nás zachoval při křtu dospělých lidí.

Ve většině případů ovšem došlo k časovému oddělení křtu od biřmování a slavení svátosti biřmování zůstává vyhrazeno **biskupovi**. Praxe východních církví podtrhuje více jednotu uvedení do křesťanského života. Praxe latinské církve zase mnohem jasněji vyjadřuje společenství nového křesťana s vlastním biskupem, a tím také spojení s apoštolskými počátky církve.

o. Jan Czudek

Přednáška

aneb Střípky z druhého života knížete Václava

Koncem září na toto téma přednášel profesor Martin Weis z Českých Budějovic v aule Slezské univerzity. Akci pořádala župa Křížkovského a Jednoty Orel Opava a Slavkov s Českou křesťanskou akademií jako připomínku 110. výročí založení Orla. Pan profesor věnoval velkou část historii 10. století. Snahám Přemyslovců o sjednocení slovanských kmenů. Přemyslovský kníže Bořivoj přijal se svou manželkou Ludmilou křest od svatého Metoděje na Velké Moravě (882). Na svém sídle, na Levém Hradci, postavil první český chrám zasvěcený svatému Klimentovi. Na kultovním pohanském místě založil nové hradisko, pozdější Pražský hrad. Odtud ovlivňoval osudy celé země.

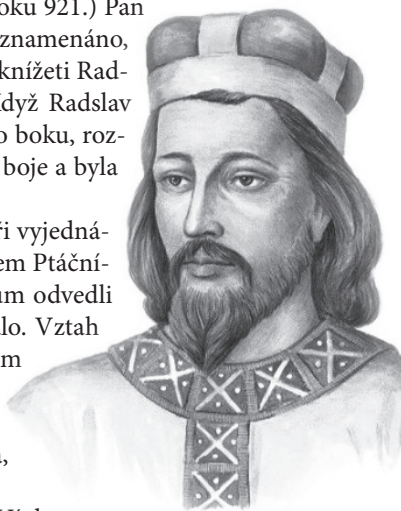
V jeho šlépějích pokračovali i jeho synové. Spytihněv, který se v roce 895 v Řezně odtrhl od Velké Moravy oslabené válkami i vnitřními spory. Uzavřel spojení s Bavorskem. Po jeho smrti ve sjednocování kmenů pokračoval i druhý Bořivojův syn Vratislav, krátce jeho manželka Drahomíra a po ní Bořivojův vnuk Václav.

Podle profesora to byl vzdělaný, zbožný, statečný kníže. Pevný, ale ne násilnický. Diplomát. (Vzdělání získal u mnichů na Budči. Jeho výchovu i výchovu jeho bratra Boleslava ovlivňovala babička sv. Ludmila. Zavražděná roku 921.) Pan profesor zmínil Kristiánovou legendu. V ní je zaznamenáno, že si kníže Václav při válečném tažení vyžádal na knížeti Radslavovi osobní souboj místo válečného střetu. Když Radslav uviděl na Václavově čele kříž a dva anděly po jeho boku, rozpoznal, že je pod Boží ochranou. Podrobil se bez boje a byla mu ponechána autonomie.

Profesor Weis podtrhl Václavovu diplomacii při vyjednávání dohody o míru se saským knížetem Jindřichem Ptáčníkem. Podle něj Češi neztratili suverenitu. Němcům odvedli poplatky za mír. Tak jak se to tenkrát praktikovalo. Vztah mezi saským Jindřichem Ptáčníkem a knížetem Václavem označil za partnerský. Vždyť Václav dostal od tohoto knížete část toho nejcennějšího, co ve svém pokladu měl. Relikvii, rámě svatého Víta, patrona Sasů.

V roce 935, při cestě na jitřní mši sv. byl kníže Václav v Boleslavi zavražděn svým bratrem Boleslavem. Ač neozbrojený, útok bratra odrazil. Zmocnil se jeho meče, odhodil ho a utíkal do chrámu. Dveře však byly zavřeny a Václav byl bratrovou družinou zabit.

Zemřel v pověsti svatosti. Podle přednášejícího se od okamžiku jeho smrti začíná odvíjet Václavův druhý život. Šířila se jeho úcta. Pro mnohé se stal mocným přímluvcem u Boha za národ a za vlast. Karel IV., po otci Lucemburk, po matce Přemyslovec, sepsal Svatováclavskou legendu. Nechal zhotovit českou královskou korunu. Dal ji do

vlastnictví sv. Václavovi. Spočívala na jeho lebce. Panovníkům byla propůjčována jen v den korunovace. Její zneužití bylo chráněno exkomunikační bulou papeže Klementa.

V roce 1918 se rozhodovalo, kam povedou kroky nového československého státu. Přihlásil se k odkazu mistra Jana Husa. Později prezident T. G. Masaryk plně podpořil myšlenku, že kníže Václav patří i k budování české státnosti. Stále je jejím symbolem. V roce 1929 se okázale slavilo milénium smrti knížete Václava. Byla dostavěna katedrála svatého Víta. Začátkem prázdnin proběhly velkolepé *Svatováclavské dny Orelstva* pod záštitou presidenta T. G. Masaryka i papežského nuncia. Státní oslavy vyvrcholily v září.

Přednáška byla zajímavá. Skončila tak, jak začala. Znovu nás profesor Weis vyzval, abychom se podívali na sv. Václava na dvacetikorunové minci a přečetli si nápis. „*Nedej zahynouti nám ni budoucím.*“ Vždyť až v daleké Anglii se v koledě *Dobry král Václav zpívá*, že *ten, kdo jde ve stopách sv. Václava, jde správným směrem*. Panu profesorovi za přednášku děkujeme.

Marie Smolková

Podzimní pouť Klubu sv. Anežky

Tomáš kardinál Špidlík jistě není mnohým neznámá osobnost. Byl to moravský katolický teolog, kněz, jezuita a kardinál. Tento rok uplyne 100 let od jeho narození v moravských Boskovicích. Tam také směřovala naše podzimní pouť. V Boskovicích nás čekala neteř pana kardinála paní Ludmila Švandová. Po mši svaté celebrowané o. Bohumilem Víchou, který celou pouť doprovázel, nám vyprávěla střípky ze života pana kardinála.

Další naší zastávkou v Boskovicích byl empírový zámek, postavený na místě dominikánského kláštera, zrušeného za josefinských reforem i s kostelem sv. Dominika. Po dlouhé, skoro devadesiminutové prohlídce skončila prohlídka zámku v zámecké kapli Panny Marie Růžencové.

Naše cesta v Boskovicích pokračovala prohlídkou „Židovského města“ i s jeho synagogou. Městečkem a synagogou nás provedla praneteř pana kardinála a od ní jsme se o těchto místech dozvěděli mnoho zajímavého.

Po zhlédnutí tolika zajímavosti Boskovic jsme rádi usedli v restauraci k dobrému obědu a chvíli odpočinku, protože nás čekala návštěva ještě další pozoruhodnosti tohoto kraje. Ale než jsme dojeli do vesnice Rudka, zastavil autobus na okraji Boskovic, kde město svému rodákovi postavilo proti jeho rodnému domku památník. A pak nás už čekala jeskyně Blanických rytířů. V jeskyni jsou vytvořeny pískovcové sochy rytířů i se sochou sv. Václava v nadživotní velikosti. Spolu s prohlídkou jeskyně a parku u jeskyně, za krásného slunečného počasí, které nás provázelo celý den, se chýlila naše cesta ke konci. Bylo třeba jen nastoupit do autobusu, který nás bezpečně dovezl až do Opavy. Věřím, že se všem pouť líbila, i když byla pro mnohé fyzicky náročná. Děkujeme všem účastníkům za pěkné společenství a těšíme se na příští zájezdy – poutě Klubu sv. Anežky.

Zdislava Sovadinová, foto o. Bohumil Vícha

Ministrantská pouť na Hukvaldech

Ministrantská pouť se letos konala na Hukvaldech, a to přímo v oboře. V sobotu ráno, konkrétně 12. října, jsme se auty vydali na pouť. Když jsme dorazili na místo, organizátoři si nás rozdělili do skupinek podle věku. Každý účastník dostal gelový náramek a oběd. Sešlo se nás tam přibližně kolem 490 účastníků včetně doprovodu.

Menší děti plnily různé úkoly a pátraly po stopách lišky Bystroušky na hrad. My starší jsme měli trochu jiný program: už jsme nesoutěžili, ale měli jsme to trochu volněji. Dopoledne jsme měli prohlídku hradu a přírodní pedagogiku. Paní průvodkyně nám řekla různé zajímavosti o hradě. Potom jsme šli na tu pedagogiku, kde nám pan hajný vykládal o tom, co v lese žije i roste. Poté následoval vynikající oběd.

Po obědě jsme se chystali na mši, která měla být sloužena na hradě. Když jsme se všichni sešli, tak začala mše svatá sloužená našimi biskupy. Po mši svaté následovalo vyhodnocení, a nakonec nás otec Jiří pozval na zmrzlinu a potom jsme jeli zpátky domů.

Celá akce se mi moc líbila a příští rok jedu zase. Velké poděkování patří panu Martínkovi, panu Rychtovi a panu Foldynovi za ochotu nás tam dopravit.

Také bych chtěl poděkovat všem ministrantům, kteří jeli na tuto skvělou akci.

Sebastián Karli

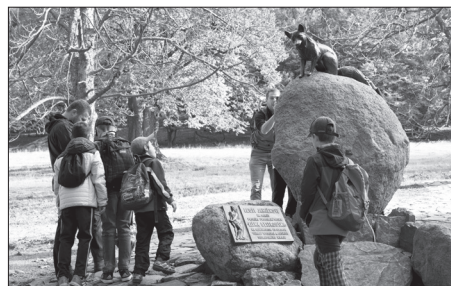

foto Člověk a víra (Roman Polách, Jarmila Fussová)

Ocenění pro jáhna Jana Gilíka

Na Slavnost sv. Hedviky uděloval otec biskup František v ostravské katedrále ocenění vybraným kandidátům z řad aktivních a věřících laiků a duchovních. Máme velkou radost, že mezi oceněnými je i náš zástupce, jáhen Jan Gilík.

Jan Gilík je trvalý jáhen v naší farnosti od roku 1998. Jeho služba zahrnuje každodenní účast na bohoslužbách, při kterých má střídavě s knězem homilii, a vedení pobožností (křížová cesta, májové pobožnosti, eucharistická adorace). Kromě toho má na starosti pohřební bohoslužby ze smuteční síně v Opavě. Příležitostně také v minulosti vedl farní kancelář a donedávna také vzdělávací společenství seniorů nad Katechismem katolické církve.

foto Zdeněk Poruba, Člověk a víra

Je třeba zmínit jeho příkladný manželský a rodinný život včetně výchovy dětí ve víře. V tomto roce se jáhen Jan Gilík dožil životního jubilea 80 let a v minulém roce oslavil 20 let jáhenské služby.

Jáhnovi Janovi srdečně blahopřejeme a přejeme hodně zdraví a síly do dalších let.

Za všechny o. Jan Czudek

Bůh v kontejneru

aneb Popelářská teologie

Naše roční Klárka nedávno využila přesilovku dětí nad maminkou a během čtvrtčního vypravování do města Máje zcizila a ukryla mobil. Ten měl právě vypnuté zvuky. Den a půl hledala Mája mobil v rámci bytu a zachovávala si plus mínus klid v duši. V pátek večer ale chytla nervy, když si povšimla, že Klárku baví házet vybavení domácnosti do koše. Ve čtvrtek ráno jsme totiž koš vynesli.

Proto se celá naše rodina vyzbrojila dřevěnou tyčí a šla prozkoumávat obsah kontejneru, kam koše vynášíme. Během pátrání jsme si udělali poměrně podrobný

obrázek o špatném třídění a o nákupních preferencích obyvatel našeho sídliště, které je jinak docela anonymní. Přesto právě ve chvíli, kdy jsme se prohrabovali odpadky, prošli kolem všichni známí sousedi. Jeden pán si dokonce zapálil cigaretu, aby se mu na nás hezky koukalo. Vlastně se tomu není co divit, protože Klárka využívala první krůčky k tomu, aby se vrhala do silnice, a Matýsek poskakoval kolem popelnice a křičel: „Jupí, já se chci taky podívat!“

Když Honza konečně našel na dně kontejneru náš odpadkový sáček a naznal, že v něm mobil není, šla kolem nejbližší sousedka. „*To musíte ještě roztrhnout a prohledat uvnitř, já jsem takhle našla nedávno svoje klíče,*“ podělila se o zkušenosti. Honza se při vzpomínce na směs pět dní starých zbytků kuřete a extra těžkých plínek otrásl, ale dal si poradit. „*To dělám místo vyznání lásky, abys věděla...*“

Mobil v odpadcích nebyl. Vraceli jsme se voňaví domů a snažili se najít na zážitku nějaká pozitiva: „*No, aspoň budeme mít co napsat do Cesty. Jenom nevím, co na tom najít duchovního...*“ Mája však dokáže vidět nadpřirozené věci i v těch nejobyčejnějších: „*A co se takhle zamyslet, jestli Boha hledáme celým srdcem stejně urputně jako ten mobil?*“ Když sneseme pozvednuté obočí sousedů kvůli mobilu, dokázali bychom to i kvůli víře? Vidíme Boží obraz i v lidech nevoňavých?

P.S.: Mobil jsme v pátek v noci našli doma zastrčený ve škvíře mezi skříní a zdí. Prostě „*hledejte a naleznete*“.

Mája a Honza Pilařovi

K zamyšlení

Prožíváme čas, kdy navštěvujeme hřbitovy častěji než během celého roku. Někdo sem přichází proto, že se to sluší a patří, někdo chce zavzpomínat na své blízké, kteří jsou zde pochováni, nebo jenom s nimi pobýt a v modlitbě prosit za ně Boha.

Následující text nám nabízí zamyšlení trochu širší, zamyšlení nad „místem posledního odpočinku“ našich zesnulých, jak také hřbitovy nazýváme.

Zkuste si následující text přečíst pozorně a trochu se nad ním zamyslet. Možná Vám dá odpověď na některé nevyjasněné, třeba i podvědomé otázky.

Čas pšeničného zrna

Cesta člověka nekončí na této zemi, jak si mnozí z nás myslí.

Myšlí si to, když pokládají hřbitovy za znamení definitivního cíle cesty a konce všeho.

Je to základní omyl.

Hřbitov není ničím jiným než skříní, kam klademe první, nikoli však nejdůležitější symbol naší existence – podobně jako odkládáme staré šaty.

Smrt, od chvíle, kdy máme podíl na věčném životě, není ničím jiným než znamením.

Máme však tu ošklivou skřín, která má za úkol nás upozorňovat na důležité věci, abychom se trochu zamysleli a abychom se znovu vydali na cestu vedoucí mnohem dál.

Pozemský život je tedy jen prvním krátkým úsekem naší cesty; cesty, která je ještě hodně dlouhá.

Je to čas „obilného zrna, které umírá“ v zemi, je to doba jednoho pozemského dne ve srovnání s tisíci lety u Boha.

Je to však velmi důležité období, neboť pro Boha je důležité vše.

Po ukončení pozemského života začíná nové období, které má jinou formu a jiná znamení, ale není více věčné než období první, neboť i to je věčné a jeho hodnota byla přenesena světlem, odívajícím podstatu člověka. Ta je dána Bohem od samého počátku při stvoření.

Řekl bych ti, že život věčný, ten opravdový, je stejným poznáním Boha, jež během tvé cesty roste, ale nemění podstatu věci.

Je to poznání před pozemskou smrtí a poznání po ní, i když se řadí do jiné skutečnosti.

Carlo Carretto

*Kéž bychom nezapomínali na ty „důležité věci“, o kterých jsme četli v druhé části textu.
To sobě i Vám všem přeje*

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Carlo Carretto, *Myslenky na každý den*, 2. díl. Nakladatelství Nové město, 1997; str. 149.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na listopad: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4, v domě U svatě Anežky, pokud není uvedeno jiné místo.

- 5. 11. Informativní schůzka
- 12. 11. Beseda s *Mgr. Lucií Trunečkovou*, vedoucí Občanské poradny CHO na téma „**Bydlení**“ – pokračování (převod a prodej nemovitostí, výměnek, dědické právo, na co si dát pozor při jednání s realitní kanceláří, zápisy v katastru nemovitostí, úprava sousedských vztahů zákonem)
- 19. 11. Přednáška *Mgr. Petra Lázníčky* na téma „**Maroko s dětmi**“ v pastoračním středisku minoritského kláštera
- 26. 11. Dopolední exkurze **do výroby Slezské tvorby**, Sadová 4 – České skleněné vánoční ozdoby, začátek v 10 hodin

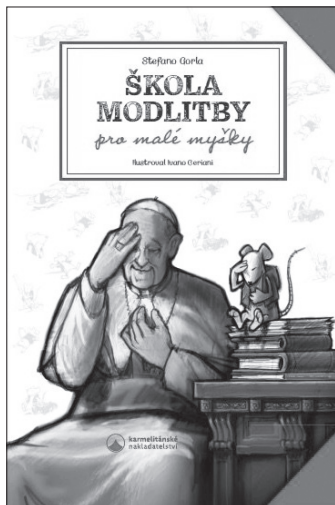
V sobotu 30. listopadu 2019 budeme pořádat v Církevní konzervatoři německého řádu pravidelnou celodenní adventní duchovní obnovu, kterou povede *otec Marek Večerek* na téma „**Srdcem a středem křesťanského náboženství je tajemství Nejsvětější svátosti** (Boží služebník Pius XII, encyklika *Mediator Dei*).“

Marie Smolková

Knižní tipy

Škola modlitby pro malé myšky

Stefano Gorla

Na konci září vyšla půvabná knížka vysvětlující dětem modlitbu za pomoci myšáka Jirky, který se přátelí s papežem Františkem. Vysvětlení a rady k modlitbě vychází ze skutečných slov Svatého otce. Známa je například modlitba na prstech ruky. V tomto případě je ale vše sděleno srozumitelně s ohledem na dětské možnosti chápání a zabaleno do příběhu. Ten je nejslabší stránkou knihy, některá myšáková dobrodružství jsou trošičku zmatená. Neubírá to však na hezky předaném poselství o modlitbě.

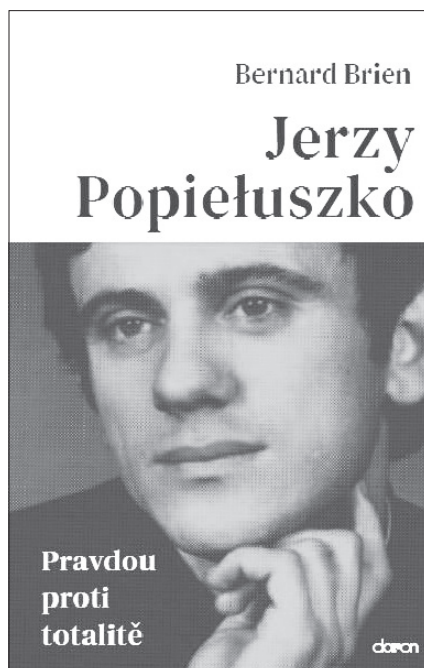
Čtenáři se tak třeba dozví, že když dělají znamení kříže, je to „jako velikánské Boží objetí“ nebo že „*Bůh musí být asi moc bohatý, když svým dětem pořád něco rozdává*“. Zřejmě i vinou překladu určitě není tento titul dokonalý, u předškoláků a mladších školáků má však velkou naději na úspěch.

Jerzy Popiełuszko – Pravdou proti totalitě
Bernard Brian

Nakladatelství Doron se nově pustilo do křesťanské literatury pro dospělé. Jedním z prvních počínů je příběh blahoslaveného mučedníka komunistického režimu Jerzyho Popiełuszka.

Tento polský kněz se záhy po vysvěcení stal duchovní oporou hnutí Solidarita a tím i trnem v oku totalitnímu režimu. Bylo jen otázkou času, kdy bude jakožto nepohodlný obhájce pravdy a spravedlnosti odstraněn. Zavražděn byl za dramatických okolností v říjnu roku 1984, ve věku pouhých sedmatřiceti let příslušníky tajné policie.

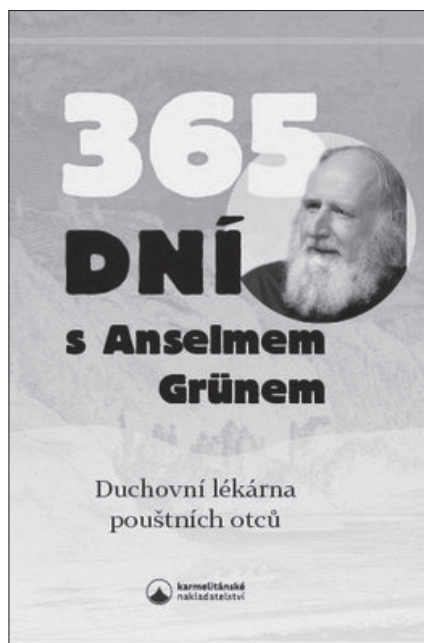
Rozjímání bolestného růžence, která pronesl v Bydhošti těsně před svou násilnou smrtí, odhalují hloubku a ryzost jeho křesťanských postojů, ale také prorocké vnímání znamení doby.

365 dní s Anselmem Grünem
Duchovní lékárna pouštních otců
Anselm Grün

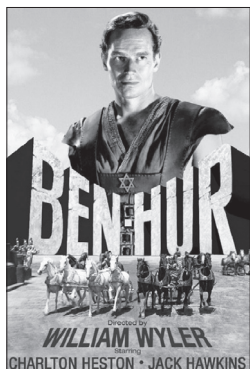
Oblíbený autor a benediktinský mnich tentokrát napsal 365 meditací pro naše duchovní zápasy během roku. Čerpá v nich z moudrosti pouštních otců, z Bible i ze svých bohatých zkušeností. Hledá v nich odpověď na otázku: Jak zacházet s našimi myšlenkami, emocemi a vášněmi, pokud se nás snaží ovládnout a připravit o vnitřní svobodu?

Grünovy knihy někdy bývají kritizovány pro mnohomluvnost a psychologizaci duchovních záležitostí. V novém titulu se však vrací k tomu, co jej jako autora nejvíce zdobí: k práci s texty svatých mnichů z prvních staletí církve, které se svým komentářem předkládá modernímu člověku.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Filmové tipy

Ben Hur

(Vatikánský filmový seznam – sekce náboženství)

Dobrodružný / Drama / Historický

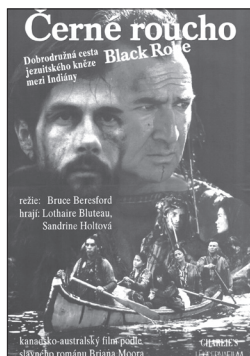
USA, 1959, 212 min

Režie: William Wyler

Film Ben Hur z roku 1959 (remake německého stejnojmenného filmu z roku 1925) je dobrodružné historické drama režiséra Williama Wylera. Má na kontě neuvěřitelných 11 Oscarů a je tudíž považovaný za jeden z nejúspěšnějších filmů všech dob. Snímek vznikl podle knižní předlohy Lewa Wallace, *Ben-Hur: Příběh Kristův*.

Historické drama vypráví příběh Bena Hura, mírumilovného syna z významného židovského rodu, který je nešťastnou shodou okolností odsouzen. Po mnoha útrapách si musí svou svobodu vybojovat zpět v šíleném závodě povozů s koňským spřežením. Organizátorem těchto velice nebezpečných her je sadistický Říman Messala. Ben Hur je filmem o neutuchající touze po svobodě, odplatě, ale i odpuštění.

Černé roucho

Dobrodružný / Drama / Historický

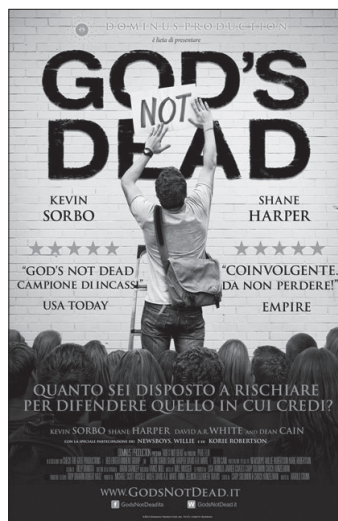
Kanada / Austrálie, 1991, 101 min

Režie: Bruce Beresford

Po úspěchu Costnerova *Tance s vlky* vzrostl počet filmů s indiánskou tematikou. Přiřazuje se k nim i australsko-kanadský historický snímek renomovaného režiséra Bruce Beresforda *Černé roucho*. Podobně jako v úspěšném *Řidiči slečny Daisy*, i tady režisér vy-

práví o střetu dvou odlišných kultur, tentokrát však ve zcela jiné poloze, totiž na pozadí expanzivních snah jezuitského řádu na příštím kanadském území. Emotivně zabarvená úvaha o odlišnosti indiánského a křesťanského světa a o právu „civilizovat divochy“ je příběhem mladého francouzského jezuitu Laforgua, který je v roce 1634 vyslán z Quebecu, aby navázal spojení se vzdálenou misí v zemi divokých Huronů. Během dlouhé cesty je konfrontován s kulturou, která je pro něj stejně nepochopitelná jako pro ni ta jeho. Kněžský šat muži přisoudí přezdívku „Černé roucho“. Prožité utrpení a pochybnosti o smyslu vlastního poslání vyústí v upevnění kněžovy víry; výsledek jeho snažení však zpochybňují fakta. (fdb.cz)

Bůh není mrtvý

Drama

USA, 2014, 113 min

Režie: Harold Cronk

Bůh není mrtvý. Jasný a výstižný název, motto a páteř celého křesťanského dramatu režirovaného Haroldem Cronkem. Film z roku 2014 si na nic nehraje. Ani to nemá zapotřebí. Název filmu je jasnou zprávou, kterou snímek křičí do celého světa. Děj filmu je jednoduchý, přesto neuvěřitelně osobitý a komplexní s dopadem na každou lidskou bytost. Snímek sleduje evangelického křesťanského vysokoškolského studenta, který musí svůj důvod, proč věří, obhájit před zatrpklým profesorem filozofie, který věří, že Bůh neexistuje a nikdo a nic ho nemůže přesvědčit o opaku. (kukatko.cz)

Film ke zhlédnutí: www.1url.cz/@buhnenimrtvy

Vojtěch Machovský

Dětem

Hromádka z listí

Marek by měl jít ze školy přímo domů, ale loudá se. Vybočuje z chodníku do parčíku vzrostlých stromů, kde se brouzdá ve spoustě spadlého listí. Bojí se domů, protože dostal čtyřku a maminka se bude zlobit, zakáže mu mobil a nebude s ním za trest mluvit.

Když od nich tatínek v létě odešel, tak maminka plakala, ale pak se stala přísnou. Říká: „Musím to zvládnout i bez táty.“

A tak desetiletý Marek i o dva roky starší Bára poznávají, jak se maminka bojí, aby z nich nevyrostli špatní lidé. Proto je přísná a vyžaduje naprosté plnění úkolů.

Zde se před maminkou schovám, říká si Marek, lehá si do listí a nahrnuje si z nich celou hromadu na sebe. To kdyby viděla maminka, pomyslí si hoch, povstane a čistí se od prachu a špíny. Přitom si pomyslí: Kdyby byla na světě alespoň babička, u které jsme se s Bárou cestou ze školy stavovali. Ty její buchty, knedlíky, a hlavně usměvavá tvář, která se sice dovedla zakabonit, ale nakonec se vždycky vráscky uvolnily, aby se radovala z dětí a s dětmi.

Půjdu za ní na hřbitov, rozhoduje se chlapec, však maminka je stejně ještě v práci. Řeknu jí o té čtverce i o tom, že se bojím domů kvůli mamince. Ale co mám babičce na hřbitov vzít? Svíčku nemám a květiny nejsou potřeba, má tam dost parády od Dušiček. Ale vezmu jí tam hromádku listí, aby viděla, co mě trápí a proč se schovávám do listí.

Marek stoupá ke hřbitovu a v dlaních svírá stlačené listí tak, aby si toho nikdo nevšiml. Přistupuje ke hrobu a dlaněmi tvaruje na něj něco jako kupku z trávy, do které vždycky na zahradě u babičky s Bárou skákali.

Kdosi jde. Zvedne hlavu. Lekne se. Mamin-ka!

Nestačí však nic domyslet, neboť se mamin-

ka hned ptá: „Co tu děláš? Proč nejsi dávno doma?“

„Přišel jsem za babičkou,“ odpovídá hoch.

„A co to listí na hrobě? Kdo to sem donesl? A podívej se, jak vypadáš. Bundu máš špinavou od hlíny.“

„Od listí,“ opravuje Marek a najednou pocítuje potřebu všechno mamince říct. Povědět jí to tady, kde leží babička.

Maminka strne, když slyší o čtyřce i o tom, že se jí Marek bojí, a proto se schoval do listí, aby ho neviděla. „Babička byla ráda, když jsem jí donesl hromádku listí,“ končí zpověď Marek.

Maminka dlouho mlčí a pak pláče. Nakonec Marka objímá a říká: „Budu jako babička a nebudu se o vás bát, protože babička vám vyprosí Boží požehnání a ochranu andělů.“

Ze hřbitova jdou maminka s Markem spolu a drží se přitom za ruce. Uzdravení láskou babičky, která už sice nemluví ústy, ale promlouvá láskou, kterou smrt nezničí.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Magdaléna Řeháková*

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Třicet let s Charitou Opava

Třicet let své existence si v listopadu připomene Charita Opava. Slavit bude nejen se současnými zaměstnanci a klienty, ale chystá také setkání všech lidí, kteří stáli u zrodu této organizace nebo se k ní postupně během tří desetiletí služby opavské veřejnosti připojovali. Z malé organizace se za 30 let jejich společné práce stala respektovaná organizace, která ve svých čtrnácti střediscích zaměstnává přes 260 lidí, z toho větší polovinu handicapovaných. Počet klientů Charity Opava se v současnosti pohybuje kolem čtyř a půl tisíce lidí ročně.

Nejstarší dochovaná fotografie týmu Charity Opava (rok 1993)

„V listopadu 2019 budeme slavit kulaté výročí Sametové revoluce, která přinesla naší zemi celou řadu pozitivních změn,“ zasazuje oficiální vznik Charity Opava do politického kontextu změn v roce 1989 její současný ředitel Jan Hanuš. Právě díky pádu komunistického režimu totiž mohla

na Opavsku začít veřejně působit křesťanská iniciativa, jejíž počátky sahají až do 70. let minulého století.

Lidé Charity Opava se nejprve setkají v pátek 22. listopadu ve Slezském divadle v Opavě, kde bude pro pozvané připraven muzikál *Noc na Karlštejně* a poté malé občerstvení ve foyer Slezského divadla. „*Tým ale oslavy zdaleka nekončí,*“ doplňuje Jan Hanuš. „*Hned druhý den, tedy v sobotu 23. listopadu, totiž zveme všechny současné i bývalé zaměstnance na Dopoledne s Charitou.*“ To začne v 9 hodin děkovnou mší svatou v kapli Božského Srdce Páně v Marianu a bude v místním společenském sále od 10 hodin pokračovat přátelským posezením a prezentací fotografií a dokumentů, zachycujících tři desetiletí Charity Opava. „*Nemáme ale kontakt na všechny bývalé zaměstnance a dobrovolníky, a tak budeme rádi, když se každý z Vás, kdo by chtěl s námi v sobotu pobýt, ozve pokud možno do 8. listopadu na e-mail tks@charitaopava.cz nebo formou SMS koordinátorce setkání Marii Hanušové na telefonní číslo 604 175 518,*“ vyzývá Jan Hanuš všechny pamětníky, aby si při posezení u kávy a čaje přišli popovídat se současnými zaměstnanci i bývalými kolegy.

Charita Opava si ovšem připomíná své kulaté výročí celý letošní rok akcí „*30 dobrých skutků k 30 letům Charity Opava*“.

V hospici Pokojný přístav zavzpomínají na zemřelé klienty

Již po deváté se letos v listopadu sejdou na společném vzpomínkovém setkání pracovnice mobilního hospice Charity Opava Pokojný přístav a rodinní příslušníci zemřelých klientů. Pravidelné vzpomínkové setkání se mší svatou a následným posezením se letos musí konat z kapacitních důvodů na jiném místě než v přechozích letech. Zatímco v minulosti Pokojný přístav doprovodil na poslední cestě přibližně 150 lidí za rok, letos v říjnu je jich už více než 160.

„*Rodinní příslušníci našich klientů se s týmem Pokojného přístavu setkávali ve chvílích pro ně nejtěžších, a přece tak silných a naplněných,*“ vysvětluje vedoucí střediska Libuše Smějová. Vztahy, které vznikají mezi personálem a lidmi, pečujícími doma o své blízké,

bývají podle jejich zkušeností často velmi osobní a přetrvávají i poté, co již služeb mobilního hospice není třeba. I proto je možnost potkat se na mši svaté za zemřelé klienty a následně pak v méně formálním prostředí vítanou možností se opět setkat a povyprávět si. „Na obětavou a statečnou péči rodinných příslušníků, kteří se s naší pomocí rozhodli umožnit svým blízkým prožít poslední dny života doma, totiž vzpomínáme s vděčností a obdivem,“ dodává Smějová.

Letošní vzpomínkové setkání na zemřelé klienty mobilního hospice Charity Opava Pokojný přístav se uskuteční ve čtvrtek 14. listopadu a začne v 17 hodin mší svatou v kapli Božského Srdce Páně v Marianu na Rooseveltově ulici v Opavě. Po mši, sloužené o. Klementem Rečlem, bude následovat posezení s malým občerstvením. Ačkoli se z původních prostor Denního stacionáře pro seniory přesune do Mariana, i tak zde mohou pracovníci Pokojného přístavu pozvat pouze příbuzné těch klientů, kteří jejich péči využívali od konce roku 2018. Pokojný přístav totiž za dvanáct let své služby doprovodil na poslední cestě v domácím prostředí téměř 1 400 lidí.

MŮJ SVĚT po dvanácté

Letos v březnu představila Charita Opava knihu MŮJ SVĚT, která mapuje prvních deset let fotografické soutěže, určené zaměstnancům, dobrovolníkům a klientům Charit celé České republiky. Právě nyní Charita Opava vyhlašuje v pořadí již dvanáctý ročník této fotosoutěže.

Fotosoutěž MŮJ SVĚT je od svého počátku spjata nejen se jménem svého patrona Jindřicha Štreita, ale také Jiřího Siostrzonka z Institutu tvůrčí fotografie FPF

Slezské univerzity v Opavě. Oba dva pak již řadu let v komisi, která vybírá ze stovek soutěžních fotografií ty nejlepší, doplňuje Zdeněk Kovářík, manažer oddělení komunikace firmy ASEKOL, partnera Charity Opava i jedné ze soutěžních kategorií. Zaměstnanci, dobrovolníci i klienti, tvořící dohromady velkou rodinu Charit, mohou letos opět soutěžit ve třech kategoriích – Portrét, Život kolem nás a Jak to vidím já. Podrobná pravidla fotosoutěže, která začala počátkem listopadu a skončí 30. ledna 2020, najdou zájemci na stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz.

Vernisáž oceněných fotografií se stejně jako v předchozích letech uskuteční na přelomu února a března 2020 v reprezentativních prostorách Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea v Opavě. A jak je od počátku soutěže zvykem, po opavské premiéře se vydá na celoroční pouť po městech České republiky, aby zde návštěvníkům

dalších vernisáží přiblížila náročnou, ale zároveň nadějeplnou práci, kterou vykonávají nebo podporují v mnoha Charitách tisíce obětavých lidí.

V muzeu se mohly klientky stacionáře vrátit do mládí

Alespoň na malou chvíli se mohly minulý měsíc vrátit do časů svého mládí klientky Denního stacionáře pro seniory. U příležitosti Dne seniorů jim to umožnili svým pozváním na výstavu o tom, jak probíhaly svatby ve 20. století, zaměstnanci Slezského zemského muzea.

Pozvání na výstavu s názvem „*My dva a čas aneb Svatební příběh 2. poloviny 20. století*“ do Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea vděčně přijalo osm klientek tohoto střediska Charity Opava, které doprovázely dvě zaměstnankyně. Na výstavě, která nabízí nevšední procházku historií svateb jako jednoho z nejdůležitějších okamžiků v lidském životě, si klientky stacionáře mohly zavzpomínat, jak tyto chvíle štěstí prožívaly kdysi samotné. „*Díky odbornému výkladu jsme se dověděly, jak se kdysi svatby domlouvaly, jak svatby probíhaly, jak vypadaly svatební šaty, jaké se dodržovaly zvyky a podobně,*“ vrací se k návštěvě vedoucí stacionáře Jana Řehulková. „*Hodně toho jako pamětnice znaly nebo dokonce samy zažily, proto byly výstavou, která je vrátila do časů mládí, opravdu nadšené,*“ dodává s díky Slezskému zemskému muzeu za pozvání a skvělý výklad.

Mezinárodní den seniorů je věnován našim rodičům, prarodičům, maminkám, tatínkům, babičkám a dědečkům. V tento den bychom si zvláště naléhavě měli uvědomit, s čím se musí senioři potýkat. V mládí si totiž nikdo z nás nepřipouští, že jednou budeme staří všichni.

Charita Opava

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz,
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 14 hodin.*

Duchovní obnova pro ženy v Opavě 16. 11.

Kapacita této duchovní obnovy je již naplněna.

Kurz Cesta efektivní komunikace v Ostravě

Cyklos čtyř večerů je určen jak svobodným, tak i manželským párům. Uskuteční se v prostorách Centra pro rodinu v Ostravě-Vítkovicích, Syllabova 19

Termíny: 19. 11., 26. 11., 3. 12. a 10. 12. vždy od 17 do 20 hodin.

Cena za celý kurz: 500 Kč.

Informace a přihlášky: mvarechova@prorodiny.cz, na www.prorodiny.cz je u této akce přihlašovací formulář.

Adventní duchovní obnova pro manželské páry

Uskuteční v **sobotu 30. listopadu** v Církevní základní škole sv. Ludmily v Hradci nad Moravicí.

Program: ***Tři kroky ke šťastnému manželství*** (manželé Petr a Jana Švíkovi, Jihlava)

Adventní zastavení (P. Aleš Písařovic, Sudice)

Začátek je v 8.45 a závěr v 18 hodin. Odpoledne bude možnost svátosti smíření a v 17 hodin bude mše svatá. Cena je 500 Kč/pár (oběd, občerstvení, lektorné).

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Mediace a rodinné konzultace – „ať každý vztah má šanci...“

Mediace je alternativní možnost řešení konfliktů, neshod, nedorozumění, sporů s pomocí třetí osoby – mediátora.

Poradna se nachází v Krnově na farním úřadě, nám. Osvobození 27/7.

Funguje 1x měsíčně, vždy v úterý.

Nejbližší termíny: **26. 11. a 3. 12.** od 9 do 16 hodin.

Mediaci poskytuje Centrum pro rodinu a soc. péči z.s.

Objednávky: u sociální pracovnice, denně od 8.30 do 14 hodin, tel: 775 244 291

Jana Dostálová

Farní večer nejen pro farníky

Římskokatolická farnost Panny Marie Opava zve na Farní večer nejen pro farníky, který se uskuteční v **sobotu 23. listopadu od 19 hodin** v Kulturním domě Na Rybníčku v Opavě.

Předprodej a rezervace vstupenek a stolů jsou možné na fáře při konkatedrále. Cena vstupenky je 200 Kč.

Oznámení

Změny mší svatých po změně času

- **Kostel sv. Jana Nepomuckého, Kylešovice** – večerní mše svaté začínají v 17 hodin.

Dušíčkové pobožnosti

budou v **neděli 3. listopadu**:

- na *Městském hřbitově v Opavě* v 15 hodin;
- v *Oticích* v 15 hodin;
- v *Kylešovicích* ve 14 hodin.

Vzpomínka na všechny oběti válek a násilí a mše sv. v německém jazyce

V **sobotu 23. listopadu** bude v 15 hodin vzpomínková pobožnost na německém vojenském hřbitově v Opavě, která začne průvodem od brány hřbitova. Následně bude mše svatá v německém jazyce v 16.30 v *kapli sv. Kříže na Matiční ulici*.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- **Kostel Sv. Ducha** – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté v 17 hodin.
- **Kostel sv. Vojtěcha** – **každý pátek** je tichá adorace s možností svátosti smíření od 17 do 18 hodin (do začátku mše svaté).
V pátek 15. listopadu (třetí pátek v měsíci) bude adorace zakončena pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství. V pátek 6. prosince (první pátek v měsíci) pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně.
- **Kostel Nejsvětější Trojice** – v **neděli 3. listopadu** a **1. prosince** po mši svaté začínající v 16.30.
- **Kostel sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích** v **pátek 29. listopadu** (poslední pátek v měsíci) s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství; v **pátek 6. prosince** (první pátek v měsíci) s pobožností

k Nejsvětějšímu Srdci Páně. Vždy po mši svaté začínající v 17 hodin.

- **Kostel Božského Srdce Páně (Marianum)** – **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti sv. Josefa, přede mši litanie ke sv. Josefu.

Nověna před Slavností Panny Marie

počaté bez poskvrny prvotního hříchu bude **od soboty 30. listopadu do neděle 8. prosince** v *kostele Sv. Ducha*, při mších svatých v 8 hodin.

Výroba adventních věnců

ve **čtvrtek 28. listopadu** od 14 do 18 hodin do učebny v *kostele sv. Vojtěcha*. Materiál zajištěn, pokud máte, doneste si prosím korpusy a bodce na svíčky.

Požehnání adventních věnců

- **Kostel sv. Vojtěcha** – v **sobotu 30. listopadu** při mši svaté v 18 hodin a v **neděli 1. prosince** při všech mších svatých, včetně mše svaté v 18 hodin.
- **Kostel Nejsvětější Trojice** – v **neděli 1. prosince** při mši svaté v 16.30.
- **Kostel Sv. Ducha** – v **neděli 1. prosince** při mši svaté v 9.30.
- **Marianum** – v **neděli 1. prosince** při mši svaté v 11 hodin.
- **Kostel sv. Jana Nepomuckého, Kylešovice** v **neděli 1. prosince** při mši svaté v 9 hodin.

Adventní věnce můžete položit přede mši svatou před obětní stůl.

Blíží se roráty

Đeti, nezapomeňte, že v **pondělí 2. prosince** začínají v *kostele sv. Vojtěcha* roráty.

Připravte si lampičky! Roráty zde budou každý všední den od pondělí do pátku. Začátek je vždy v 5.55.

V kostele Svatého Ducha budou roráty **od pondělí 2. prosince** každý den, mimo soboty a neděle. Začátek je vždy v 8 hodin.

Intence na mše svaté

- **Na ranní a dopolední mše svaté** v kostele sv. Vojtěcha se intence zapisují **průběžně po celý rok** i na rok 2020, vždy po každé mši svaté v sakristii.
- **Na večerní mše svaté** se v kostele svatého Vojtěcha přijímají intence na leden 2020 **v pátek 22. listopadu** od 16.45 do 17 hod. Je možno zapsat intenci i v následujících dnech (pátek, sobota a neděle), avšak nejpozději do 17.40 nebo po mši svaté.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 10. listopadu** – sbírka na opravu konkatedrály (v kostelech farnosti Panny Marie).
- **Neděle 17. listopadu** – Den Bible (ve všech kostelech).

Večer modliteb se zpěvy Taizé

bude **v sobotu 30. listopadu** v kostele svatého Vojtěcha. Začátek je v 19 hodin.

Řádový den České provincie OT

bude **v sobotu 16. listopadu**: od 10.30 mše svatá v kostele sv. Hedviky, 14.30 modlitba u hrobů sester a bratří OT na městském hřbitově, více na plakátku později.

Farní večer

se uskuteční **v sobotu 23. listopadu** v kulturním domě Na Rybníčku od 19 hodin. Další informace najdete na straně 21 tohoto čísla Cesty.

Farní klub

se schází **každý pátek** v 16.15 v učebně kostela sv. Vojtěcha, pro děti od 9 do 13 let.

Společenství mládeže

se schází **každý pátek** při večerní mši svaté, která začíná v 18 hodin v kostele sv. Vojtěcha, poté pokračuje na faře při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie. Zváni jsou všichni mladí, nejen ti, kteří se již společenství zúčastňovali. V rámci společenství je také výuka náboženství pro 8. a 9. třídu.

Setkání Sekulárního františkánského řádu

bude **v sobotu 9. listopadu** v *pastorační místnosti kostela Sv. Ducha* po mši svaté v 8 hodin.

Informace na webových stránkách

- Kompletní program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách: dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách: www.farnostopava.cz.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Neděle 3. listopadu** – Dušičková pout', mše svatá v 10 hodin.

Kromě poutí je sloužena každou nedělí mše svatá v 10 hodin. Půl hodiny před každou mší svatou je příležitost ke svátosti smíření.

Další program pro zájemce (skupiny, poutě) je možno domluvit s bratry minority nejlépe přes e-mail: krnov@minorite.cz nebo na tel.: 595 171 332. Program poutí na celý rok 2019 najdete na webových stránkách <http://kostelcvilin.cz/>.

Exercicie v prosinci

• Čtvrtek 28. 11. až neděle 1. 12.

Velehrad Adventní duchovní cvičení

Mons. Vojtěch Šíma

• Pátek 29. 11. až neděle 1. 12. – Hostýn

Duchovní obnova pro členy Matice svatohostýnské

Mons. Jan Graubner

• Neděle 1. až čtvrtek 5. 12. – Velehrad

Adventní duchovní cvičení

P. Antonín Dąbrowski OFM

• Úterý 10. až sobota 14. 12. – Hostýn

Ignaciánské exercicie

P. František Lízna SJ

Veškeré informace o jezuitských duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, najdete na webových stránkách: www.exercicie.cz/nabidka.php, kde se také můžete přihlásit.

Koncerty

- **Neděle 17. listopadu** v 15 hodin – *kostel sv. Vojtěcha. Benefiční koncert* na opravu konkatedrály Nanebevzetí P. Marie s připomínkou k nedožitým 90. narozeninám Mons. Josefa Veselého. Slovem provází o. Jan Czudek. Účinkují: Opavský chlapecký sbor ZŠ Vrchní a CZŠ sv. Ludmily; Opavský chrámový sbor; Pěvecký sbor Stěbořice; H. Kosterová (violoncello); A. Kosterá (varhany); K. Kosterá (sbormistr). Na programu skladby světových

a českých mistrů. Vstupné dobrovolné (celý příspěvek bude věnován na konkatedrálu).

- **Neděle 24. listopadu** v 15 hodin – *kostel Narození Panny Marie ve Stěbořicích. Stěbořický pěvecký podzim (hudební prozpěvování)*, ukončení církevního roku, se vzpomínkou k nedožitým 90. narozeninám Mons. Josefa Veselého. Průvodní slovo: o. Klement Rečlo. Účinkují: schola Stěbořice (vede V. Vaňková); Pěvecký sbor Stěbořice a jeho sólisté; Chrámový sbor Opava (dirigent K. Kosterá). Vstupné dobrovolné (bude použito na rekonstrukci farních budov).

Prosebné a významné dny v listopadu

- **1. až 8. listopadu** – *Odpustkové dny* (odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci);
- **středa 13. listopadu** – *Mezinárodní den nevidomých*;
- **neděle 17. listopadu** – *Den Bible*;
- **neděle 17. listopadu** – *Mezinárodní den studentstva; Den boje za svobodu a demokracii* (státní svátek);
- **neděle 24. listopadu** – *Slavnost Ježíše Krista Krále*;
- **neděle 1. prosince** – *1. neděle adventní*, začíná nedělní cyklus A;
- **neděle 1. prosince** – *Světový den boje proti AIDS*;
- **pátek 6. prosince** – *první pátek v měsíci*.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 26., číslo 11. Náklad 550 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 1. 12. 2019, uzávěrka 14. 11. 2019